

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen Auditorskou a daňovou kanceláří, s.r.o., IČ 64939090
sídlem Vodičkova 41, Praha 1

proti
žalovanému: Finanční úřad pro hlavní město Prahu
sídlem Štěpánská 28, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. 7564621/22/2000-11452-105418,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalovaný vydal dne 6. 6. 2016 výzvu k podání prohlášení o majetku č. j. 4761855/16/2010-80542-109458, proti které žalobce brojil námitkou ze dne 30. 6. 2016, která byla zamítnuta rozhodnutím žalovaného o námitce ze dne 6. 10. 2016, č. j. 7319644/16/2000-11450-105418. K žalobě žalobce bylo posledně uvedené rozhodnutí zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 22. 6. 2020, č. j. 5 Af 74/2016-27 pro nepřezkoumatelnost, protože žalovaný opomněl uvést úsudek ohledně existence nedoplatků žalobce. Žalovaný nyní žalobou napadeným rozhodnutím námitku žalobce opět zamítl.

II.

Obsah žaloby a související vyjádření

2. Žalobce v podané žalobě namítá, že je napadené rozhodnutí nezákonné, protože výzva podle § 180 daňového řádu neměla být vůbec vydána, když ke dni jejího vydání žalobce neměl žádné nedoplatky, které by byl žalovaný oprávněn vymáhat. K tomuto svému žalobnímu tvrzení pak žalobce přináší argumenty.
3. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.
4. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popírá oprávněnost podané žaloby a argumentuje obdobně jako v žalobou napadeném rozhodnutí.
5. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
6. V následné replice žalobce argumentuje ve prospěch svého žalobního tvrzení, že ke dni vydání výzvy neměl daňových nedoplatků.

III.

Posouzení žaloby

7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Ve věci se dne 19. 6. 2023 konalo ústní jednání, při němž obě strany setrvaly na svých dosavadních návrzích a argumentech. Žalobce navrhl provést důkaz rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 Afs 28/2021 a rozhodnutím žalovaného č. j. 5123231/13/2003-25201-108440. Soud tyto důkazní návrhy zamítl, neboť je pokládá za nadbytečné a pro posouzení věci jich – jak vyplývá i z níže uvedeného – není třeba.
9. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

10. Předně soud připomíná, že podle čl. II bod 6 zákona č. 283/2020 Sb., kterým byl novelizován daňový řád, *řízení o námitce, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.* Pro řízení o námitce posuzované v nynější věci tedy neplatí aktuální právní úprava, dle níž se z námitky (až na určité výjimky) stal řádný opravný prostředek. Platí tedy starší právní úprava, z níž plyne, že námitka byla přezkumným prostředkem nápravy. Jako pro jiné přezkumné prostředky tak musí platit, že rozhodující je skutkový stav v době učinění přezkoumávaného úkonu (obdobně srov. jiné přezkumné prostředky, např. § 75 odst. 1 s. ř. s anebo § 87 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s.).
11. Dále z §180 odst. 1 ve spojení s odst. 5 písm. c) daňového řádu plyne, že výzva k podání prohlášení o majetku ob stojí (a stejně tak rozhodnutí o námitce proti výzvě), existuje-li na straně daňového dlužníka v době vydání výzvy alespoň nějaký vymahatelný daňový nedoplatek. Soud se tedy zabýval tím, zda nějaký takový nedoplatek v rozhodné době (tj. 6. 6. 2016) existoval. Přitom shledal, že i ve vztahu k nyní projednávané věci je tato otázka pravomocně vyřešena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 28. 3. 2023, č. j. 3 Af 53/2016-82. Z tohoto rozsudku se podává, že pokud jde o daň z nemovitých věcí, daňový nedoplatek žalobce v rozhodné době netížil, nicméně současně vyplývá, že jinak je tomu v případě daně z převodu nemovitosti. V rozhodné době nedoplatek na dani z převodu nemovitosti existoval s tím, že lhůta pro jeho vybrání uplynula až dne 31. 12. 2016 (viz zejména bod 33 citovaného rozsudku).
12. Podle § 52 odst. 2 s. ř. s. *soud je vázán rozhodnutím soudů o tom, že byl spáchán trestný čin a kdo jej spáchal, jakož i rozhodnutím soudu o osobním stavu. O jiných otázkách si soud učiní úsudek sám; je-li tu však rozhodnutí o nich, soud z něj vychází, popřípadě tam, kde o nich náleží rozhodovat soudu, může uložit účastníku řízení, aby takové rozhodnutí vlastním návrhem vyvolal.*
13. Pokud jde o daňový nedoplatek žalobce, je pro nynější řízení rozsudek č. j. 3 Af 53/2016-82 rozhodnutím o předběžné otázce a zdejší soud je povinen z něj v souladu s právě citovaným zákonným ustanovením vycházet. Proto nezbyvá než uzavřít, že v době vydání výzvy k podání prohlášení o majetku existoval alespoň nějaký vymahatelný daňový nedoplatek na straně žalobce, a proto ob stojí jak tato výzva, tak i žalobou napadené rozhodnutí o námitce proti této výzvě. Za těchto okolností pak s ohledem na znění § 52 odst. 2 s. ř. s. pozbývá relevance blíže se zabývat žalobní argumentací uplatněnou v podané žalobě.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje T. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. června 2023

Milan Tauber v. r.

předseda senátu